

Sygn. akt II K. 134/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2022 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Leszek Osiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ----

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2021 roku, 21 września 2021 roku, 22 marca 2022 roku, 21 kwietnia 2022 roku

sprawy S. R. (1) z d. S.

c. J. i M. z domu M.

ur. (...) w T.

oskarżonej o to, że: w dniu 30 listopada 2020 roku w K. nieumyślnie naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym określone w art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) zbliżając się do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr (...) nie zachowała szczególnej ostrożności i nie zastosowała się do pionowego znaku drogowego ostrzegawczego A-7 i nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu nadjeżdżającemu z lewej strony drogą wojewódzką kierującemu samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,6 promila alkoholu we krwi M. P. doprowadzając go do zderzenia, skutkiem czego M. P. doznał obrażeń ciała w postaci otwartego wielofragmentowego złamania rzepki prawej i lewej, zwłknięcia lewego stawu łokciowego ze złamaniem wyrostka łokciowego, stłuczenia głowy po stronie przedniej oraz klatki piersiowej po stronie prawej, gdzie skutki doznanych urazów należy kwalifikować jako naruszenie czynności narządu ciała, tj. ruchomości obu kończyn dolnych i kończyny górnej lewej na czas powyżej siedmiu dni, tj. o czyn z art. 177 § 1 kk

tj. o przestępstwo z art. 177 § 1 kk

ORZEKA:

I. uniewinnia oskarżoną S. R. (2) od zarzutu popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej S. R. (2) kwotę 1.704 zł (jeden tysiąc siedemset cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

III. wydatkami w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 134/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>o.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>S. R. (2)</p>	<p>Czyn zarzucony - art. 177§ 1 kk</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Fakt spowodowania zdarzenia drogowego przez pokrzywdzonego-oskarżyciela posiłkowego M. P. z udziałem oskarżonej S. R. (2)</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej S. R. (2)</p>	<p>k. 161v.-162 k. 82-82v.</p>	

opinia biegłego M. A. wraz z opinią uzupełniającą	k. 193-219 k. 250-253		
protokoły oględzin: - miejsca wypadku drogowego, - pojazdu - dokumentacja fotograficzna - szkic sytuacyjny - dokumentacja fotograficzna - szkic sytuacyjny z miejsca zdarzenia	k. 4-5 k. 6-7, k. 10-11 k. 25-54 k. 59 k. 171-174a k. 175		
zapis monitoringu z miejsca zdarzenia wraz z protokołem oględzin	k. 88-91		
2. Obrażenia doznane przez pokrzywdzonego M. P.	dokumentacja medyczna	k. 61	
opinia sądowo-lekarska	k. 65-67		
3. Stan zdrowia psychicznego oskarżonej S. R. (2)	opinia sądowo-psychiatryczna	k. 178-179	
4. Stan trzeźwości oskarżonej S. R. (2)	protokół badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu	k. 2	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	S. R. (2)	Czyn zarzucony - art. 177 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
1. Spowodowanie wypadku drogowego przez S. R. (2)	opinia biegłego P. Ż.	k. 98-108	
zeznania pokrzywdzonego M. P.	k. 162v.-163 k. 71v.-72		
zeznania świadka M. M. (2)	k. 245-246		
2. OCena DOWÓDÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.1	wyjaśnienia oskarżonej S. R. (2)	Oskarżona S. R. (2) na przestrzeni całego postępowania w sprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Tak w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed sądem złożyła wyjaśnienia, w których opisała przebieg zdarzenia. Wskazała na manewr wjazdu na drogę z pierwszeństwem przejazdu oraz zachowanie	

pokrzywdzonego, który z dużą prędkością wjechał w jej pojazd na jej pasie ruchu (k. 162). Sąd uznał depozycje oskarżonej za wiarygodne. Doznają one wsparcia we wnioskach opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych M. A., który drobiazgowo przeanalizował przebieg zdarzenia. Należy także wskazać, że w przedmiotowej sprawie istnieje obiektywny dowód w postaci zapisu monitoringu, na którym zarejestrowano przebieg zdarzenia (k. 88). Obraz ten zdaniem sądu nie pozostawia wątpliwości co do przyczyn, miejsca i przebiegu zdarzenia. Okoliczności te trzeba dodatkowo zestawić z faktem, iż pokrzywdzony jechał swoim samochodem, znajdując się w stanie nietrzeźwości, za co został prawomocnie skazany wyrokiem tutejszego sądu w sprawie II K 133/21. Opinie obu biegłych powołanych w sprawie są również zgodne co do faktu, iż pokrzywdzony poruszał się w terenie zabudowanym z prędkością około 96-98 km/h (opinia biegłego M. A. - k. 209, opinia biegłego P. Ż.). W świetle przedstawionych dowodów wyjaśnienia oskarżonej nie budzą wątpliwości.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość

		wykazało wszak, iż to nieostrożne, nieprawidłowe zachowanie oskarżonego doprowadziło do zaistnienia ocenianego zdarzenia drogowego.	
opinia pisemna biegłego M. A. wraz z ustną opinią uzupełniającą	<p>Dokonując oceny opinii biegłego M. A., należy w pierwszej kolejności wskazać, iż opinia została sporządzona na zlecenie sądu, a to wobec wątpliwości związanych z wnioskami przedstawionymi we wcześniejszej opinii biegłego P. Ż.. Wobec tego sąd uznał za zasadne powołanie biegłego z listy biegłych sądowych. Biegły M. A. posiada przy tym wieloletnie doświadczenie w opiniowaniu na potrzeby sądów. Jego rzetelności, dokładności i precyzji w uzasadnieniu wniosków nie sposób zakwestionować.</p> <p>Przedłożona opinia nie podziela stanowiska zawartego w uprzedniej opinii biegłego P. Ż.. Zauważyć przy tym trzeba, iż rozbieżności pojawiły się zasadniczo na płaszczyźnie wnioskowania. Biegli dysponowali bowiem tym samym materiałem dowodowym, w tym obrazem z monitoringu, który obejmował moment zderzenia pojazdów. Dodatkowo biegły M. A. miał możliwość zapoznania się ze szczegółową dokumentacją</p>		

fotograficzną zdarzenia oraz szkicem sytuacyjnym, których wykonanie zlecił sąd (k. 171-175). Co istotne, biegły M. A. w sposób wyczerpujący wskazał na powody, które nie pozwalają na przyjęcie wniosków opinii biegłego P. Ż.. Uczynił to tak w opinii pisemnej, jak i podczas rozprawy przed sądem, kiedy odnosił się do zarzutów postawionych swej opinii przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego. Przedstawiona tam argumentacja w pełni przekonuje. Jest rzeczowa i wyważona. Akcentuje fakt istnienia obiektywnego dowodu, jakim jest zarejestrowany obraz monitoringu. M. A. przeprowadził także szczegółową analizę czasoprzestrzenną zdarzenia, wskazując na jego kolejne fazy. Ustalenia w tym zakresie wzbogaca analiza graficzna (k. 207-209), czego w poprzedniej opinii zabrakło. M. A. wskazał na wzajemne usytuowanie pojazdów w chwili zderzenia. Podkreślił, że pojazd pokrzywdzonego przekroczył wówczas oś jezdni. Okoliczność tę poddał drobiazgowej analizie (k. 252). Stąd też wnioski o spowodowaniu zderzenia pojazdów przez pokrzywdzonego oraz braku możliwości przypisania oskarżonej naruszenia zasad ruchu drogowego. Sąd podzielił

ten wniosek. Jest on logiczny, oddaje trafnie sytuację zaistniałą na drodze. Biegły unika przy tym twierdzeń poprzedniej opinii, która operuje pojęciami nieostrymi typu "kierujący pojazdem A. (...) M. P. w znacznym stopniu, tj. zbliżonym do współsprawstwa, przyczynił się do zaistnienia tego wypadku" (punkt 8. opinii - k. 108). Nie odnosi się przy tym w sposób należyty do kwestii przekroczenia osi jezdni przez pojazd pokrzywdzonego. Odnieść wręcz należy wrażenie, iż kwestię tę opinia P. Z. zdaje się pomijać lub nie dostrzegać jej kapitalnego znaczenia dla ustaleń w sprawie. Tymczasem fakt ten koniecznie trzeba było zestawić z faktem znacznego przekroczenia przez pokrzywdzonego dopuszczalnej prędkości oraz stanem bliskim kompletnemu upojeniu alkoholowemu. Dość chyba w tym miejscu wskazać, iż gdyby oskarżony poruszał się z dozwoloną prędkością w terenie zabudowanym, był trzeźwy i nie zmienił przed zdarzeniem toru jazdy, to do żadnego zdarzenia by nie doszło. Oskarżona bez żadnych zakłóceń wykonałaby manewr skrętu, a następnie pokrzywdzony przejechał swoim torem jazdy skrzyżowanie. Doszukiwanie się w

	<p>tym wypadku winy oskarżonej bazuje na założeniu, że winna przewidzieć, iż z kierunku przeciwnego będzie jechał pijany kierowca, z dużą prędkością i nie opanuje pojazdu - przekraczając oś jezdni.</p>	
<p>protokoły oględzin:</p> <ul style="list-style-type: none"> - miejsca wypadku drogowego, - pojazdu - dokumentacja fotograficzna - szkic sytuacyjny - dokumentacja fotograficzna - szkic sytuacyjny z miejsca zdarzenia 	<p>Przedłożona dokumentacja stanowi cenny materiał, który posłużył do dokonania ustaleń faktycznych w sprawie. Podkreślić przy tym trzeba, iż została sporządzona przez osoby posiadające odpowiednie przygotowanie fachowe i doświadczenie. Żadna ze stron nie kwestionowała przy tym wiarygodności i fachowości w sporządzeniu tej dokumentacji. Daje ona bardzo szczegółowy obraz miejsca zdarzenia, uwarunkowań pogodowych oraz ukształtowania terenu. Okoliczności te zostały następnie wzięte pod uwagę w trakcie postępowania dowodowego w sprawie. W przekonaniu sądu, przedłożona dokumentacja nie budzi wątpliwości.</p>	
<p>zapis monitoringu z miejsca zdarzenia wraz z protokołem oględzin</p>	<p>Jak już sygnalizowano, w sprawie zabezpieczono zapis monitoringu zawierający moment zdarzenia. Materiał ten został następnie poddany analizie w opiniach biegłych. Zapis ten</p>	

	<p>stanowi obiektywny środek dowodowy, którego wiarygodności nie sposób zakwestionować i przecenić. Sąd uznał ów dowód za w pełni wiarygodny. Stanowił on istotny punkt odniesienia w procesie oceny zachowania uczestników zdarzenia.</p>		
1.1.1.2	dokumentacja medyczna	<p>Fakt odniesienia obrażeń przez pokrzywdzonego oraz ich kwalifikacja z punktu widzenia odpowiedniego przepisu kodeksu karnego - nie stanowiły przedmiotu sporu. Nie sposób zakwestionować, iż M. P. odniósł obrażenia wskazane w przedłożonej dokumentacji leczenia.</p>	
opinia sądowo-lekarska	<p>Wskazana powyżej dokumentacja została poddana wnikliwej analizie przez biegłego lekarza medycyny sądowej. Żadna ze stron nie kwestionowała płynących z niej wniosków. Należy przyjąć, iż opisane w opinii obrażenia stanowiły wynik ocenianego zdarzenia. Biegły P. S. w sposób przekonujący wskazał, dlaczego nadał im odpowiednią doniosłość z punktu widzenia odpowiednich przepisów kodeksu karnego.</p>		
1.1.1.3	opinia sądowo-psychiatryczna	<p>W trakcie procesu sąd dopuścił dowód z opinii biegłych</p>	

		<p>lekarzy psychiatrów na okoliczność ustalenia poczytalności oskarżonej tempore criminis i tempore procedendi oraz możliwości wzięcia przez nią udziału w toczącej się sprawie, a także możliwości prowadzenia przez nią obrony w sposób samodzielny i rozsądny. Opinia nie budzi wątpliwości jeśli chodzi o odpowiedzi na postawione kwestie. Wnioski z niej płynące nie stanowiły przedmiotu sporu w sprawie. Sąd nie znalazł podstaw, aby ją zakwestionować. Podkreślić przy tym trzeba, iż w trakcie całego procesu oskarżona korzystała z pomocy obrońcy z wyboru.</p>	
1.1.1.4	<p>protokół badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu</p>	<p>Na miejscu zdarzenia wykonano badanie S. R. (2) na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Analiza przyniosła wynik negatywny. Podkreślić przy tym trzeba, iż nie odnotowano żadnych symptomów, które mogłyby wskazywać na podejrzenie wcześniejszego spożycia alkoholu.</p>	
<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</p>			

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1.1	opinia biegłego P. Ż.	Sąd zasadniczo nie podzielił wniosków zawartych w opinii, co zostało szeroko umotywowane przy okazji oceny opinii biegłego M. A.. Co istotne, generalnie nie kwestionowano w tym wypadku częściowych ustaleń, które prowadziły do wniosków końcowych (np. dotyczących prędkości pojazdu pokrzywdzonego, jego stanu w momencie zdarzenia, manewru wykonywanego przez oskarżoną). Rzecz bowiem w tym, iż w tak zarysowanych realiach nieuprawnionym z punktu widzenia zasad ruchu drogowego było przypisywanie oskarżonej sprawstwa. Co istotne - i czego biegły zdaje się nie dostrzegać - pokrzywdzony jadąc z nadmierną prędkością, przekroczył oś jezdni, co doprowadziło do zderzenia z pojazdem oskarżonej. Tymczasem uważna analiza zapisu monitoringu przekonuje, iż S. R. (2) poruszała się z minimalną prędkością, przed wjazdem na drogę z pierwszeństwem przejazdu upewniła się, czy może ten manewr wykonać bezpiecznie. Podobnie miała się rzecz	

jeśli chodzi o wjazd na przejście dla pieszych. Paradoksalnie, być może gdyby zrobiła to z dużo większą prędkością, z naruszeniem zasady szczególnej ostrożności, to udałoby się uniknąć zderzenia z pojazdem pokrzywdzonego. Z dużą dozą prawdopodobieństwa należałoby bowiem przyjąć, iż pojazdy wyminęłyby się po przejechaniu przez oskarżoną przejścia dla pieszych. Są to oczywiście tylko dywagacje wskazujące na to, iż oskarżona jechała poprawnie, zgodnie z obowiązującymi zasadami. Nie można w niniejszej sprawie oczekiwać od niej szczególnej ostrożności, która zakładałaby konieczność przewidywania spotkania na drodze pijanego kierowcy, przekraczającego oś jezdni i jadącego w terenie zabudowanym z prędkością prawie dwukrotnie przekraczającą prędkość dozwoloną. Prowadziłoby to do absurdu, którego sąd nie może nie dostrzec. W realiach niniejszej sprawy nie można zatem mówić o nieustąpieniu przez oskarżoną pierwszeństwa przejazdu samochodowi A. (...). Prawidłowa, zgodna z przepisami, jazda kierowcy A. (...), była w tym wypadku

		<p>gwarancją, iż do żadnego kontaktu pojazdów by nie doszło. Tego ewidentnego wniosku biegły P. Ż. zdaje się nie dostrzegać. Nie sposób wobec tego przyjąć jego wnioskowania zawartego w punkcie 5. opinii (k. 107v.).</p>
<p>zeznania pokrzywdzonego M. P.</p>	<p>Sąd odrzucił zeznania pokrzywdzonego, w których M. P. obarczył winą za spowodowanie wypadku oskarżoną S. R. (2). Według niego powodem zderzenia pojazdów było nieustąpienie pierwszeństwa przez pojazd oskarżonej. Jednocześnie M. P. stanowczo wskazał, iż nigdy nie wsiadłby do samochodu po wypiciu alkoholu. Zaprzeczył także, aby jechał z prędkością ustaloną przez obu biegłych (k. 71v., k. 162v.). Treść powyższych zeznań przeczy ustaleniom obu biegłych, którzy ustalili, iż pojazd pokrzywdzonego jechał z prędkością 96-98 km/h. M. P. jeździł tą drogą wielokrotnie, co sam przyznał. Wiedział zatem, iż porusza się w terenie zabudowanym z ograniczeniem prędkości do 50 km/h. Oczywistym jest także fakt, iż pokrzywdzony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,6 promila. Jak już sygnalizowano, za czyn ten został skazany</p>	

	<p>prawomocnym wyrokiem tego sądu w sprawie II K 133/21. W świetle tych faktów jego zeznania nie wytrzymują krytyki. Ocena sytuacji przedstawiona przez pokrzywdzonego jest odmienna od wniosków postawionych przez biegłego M. A. Wskazał on - po dokonaniu szczegółowych ustaleń - iż pojazd oskarżonego przekroczył oś jezdni. Tam też doszło do zderzenia pojazdów. Nie sposób zatem zarzucić S. R. (2) nieustąpienie pierwszeństwa przejazdu.</p>	
<p>zeznania świadka M. M. (2)</p>	<p>Optykę oskarżonego zdawały się przynajmniej częściowo wspierać zeznania świadka M. M. (2). Oceniał on, iż to pojazd S. R. (2) nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu. Świadek nie dostrzegł przy tym jednak, iż pojazd pokrzywdzonego poruszał się z bardzo dużą prędkością i przekroczył oś jezdni. Okoliczności te miały tymczasem kapitalne znaczenie dla prawidłowych ustaleń w sprawie. Dodać trzeba, iż biegły M. A. został zapoznany z treścią zeznań M. M. (2) (k. 252). Odniósł się do twierdzeń tam zawartych. Wskazał przede wszystkim, iż M. M. (2) mógł mieć wrażenie, że pojazd oskarżonej znajdował się na pasie ruchu pokrzywdzonego. Pojazd oskarżonej poruszał się</p>	

	<p>bowiem po łuku, co świadek niewątpliwie zarejestrował. Jego położenie w momencie kolizji zostało jednak ustalone na podstawie obiektywnego dowodu, jakim jest zapis monitoringu (k. 253). To eliminuje wszelkie subiektywne wrażenia. Mając na uwadze powyższe, sąd nie podzielił wymowy zeznań świadka. Przeczy im powołany materiał dowodowy oraz ustalenia biegłego M. A..</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	S. R. (2)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie daje podstaw do przypisania oskarżonej S. R. (2) popełnienia zarzucanego jej czynu. Należy wskazać, iż odpowiedzialności za spowodowanie tzw. wypadku w komunikacji podlega ten, kto naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym (...) powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia określone w art. 157 § 1 kk. Oskarżenie bazowało			

w związku z tym na ustaleniu, iż oskarżona nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem A. (...). Analiza materiału dowodowego - co wykazano powyżej - prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż w realiach niniejszej sprawy wniosek tego nie sposób podzielić. Ustalenie to zdaje się nie uwzględniać zachowania kierowcy pojazdu A. (...). Jeszcze raz przy tym należy zaakcentować, iż gdyby M. P. jechał z przepisową prędkością, był w pełni dysponowany psychofizycznie (trzeźwy) i nie zmienił pasa ruchu, to do zderzenia pojazdów by nie doszło. Nie można obarczać oskarżonej tym, iż znalazła się w danym momencie w okolicach miejsca zdarzenia i wykonała manewr wjazdu w drogę z pierwszeństwem przejazdu. Skoro tak, to w jej zachowaniu nie sposób doszukać się naruszenia zasady szczególnej ostrożności i nieustąpienia przejazdu pojazdowi z pierwszeństwem, co dekompletuje zespół znamion typu czynu zabronionego z art. 177 § 1 kk. Wobec tego zgodnie z treścią art. 17 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 414 § 1 kpk należało uniewinnić oskarżoną od zarzutu popełnienia czynu opisanego w akcie oskarżenia.

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>W przedmiotowej sprawie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wystąpił o powołanie dowodu z kolejnej opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych.</p>			

Uczynił to po wykonaniu opinii przez biegłego M. A.. Sąd nie podzielił tego wniosku. Pełnomocnik uczynił to bez podjęcia próby wyjaśnienia okoliczności, które budziły wątpliwości. Następnie zaś, po dopuszczeniu dowodu z opinii uzupełniającej, biegły M. A. odniósł się szczegółowo do zastrzeżeń opinii pisemnej. Wątpliwości oskarżenia posiłkowego zostały tym samym rozwiane. Fakt, iż opinia ta formułuje wnioski odmienne od opinii poprzedniej nie stanowi dostatecznej podstawy do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii biegłego. Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego nie potrafił wskazać, dlaczego wniosek taki jest usprawiedliwiony mimo uzupełnienia opinii przez biegłego M. A.. To prowadziło do oddalenia wniosku.

7. *Koszty procesu*

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

II i III

O kosztach procesu orzeczono po myśli art. 632 pkt 2 kpk, zasadzając od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej S. R. (2) kwotę 1.704 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie oraz wydatkami w sprawie obciążając Skarb

	<p>Państwa. Orzeczenie w tym zakresie uwzględnia wynik procesu, w którym doszło do uniewinnienia. Wobec tego, zgodnie z brzmieniem powołanego przepisu, koszty procesu ponosi Skarb Państwa.</p>
6. 1Podpis	